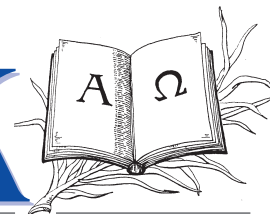

Békehírmők

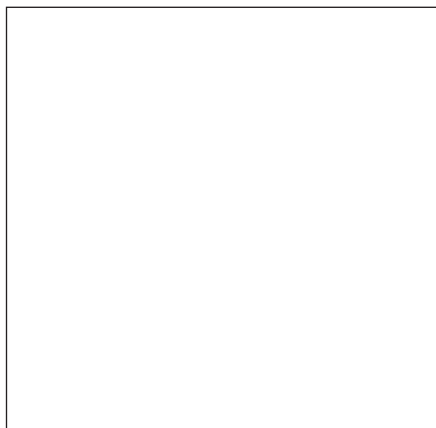

2009. szeptember 20.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIII. ÉVF. 38. SZÁM

A HÉT NAP CSODÁJA Ünnepeljük együtt a teremtés hetét szeptember 27. és október 4. között

A technikai fejlődés, haladás mögött messze elmarad az ember morális növekedése – mondogatják már régén a tudomány, a szellem és a lélek felelős nagyjai világszerte. Közhely-

szerű példa, hogy egy kőbalta használatához elégséges morális/spirituális felkészültség nem elegendő a termodinamikai energia használatához. S ami a béke vonatkozásában igaz, az igaz a környezeti és a társadalmi igazságosságra is. A XXI. századi technológiára épülő termeléshez, energiafelhasználáshoz, szállítmányozáshoz, valamint az ezekkel járó melléktermékekhez és mellékhatásokhoz minősített igazságérzet és erkölcsi felelősségtudat szükségeltetik. Világunk természeti és társadalmi jelenségei vészjóslóan mutatják, hogy az emberi lehetőség és képesség, valamint az emberi felelősség és tisztesség közötti szakadék óriási és tarthatatlan. További növekedését meg kell állítani, s ha még lehet, csökkenteni kell.

(folytatás a . oldalon)

A szolgálat titka és öröme a romagyermek között

Szatmárcseke, 2009. június 26–28.

Szegedi Tivadar lelkipásztor támogatásával és Eszes Zoltán lelkipásztor vezetésével akadályok, félelmek között, de a Szentlélektől várva a segítséget indult a csömör-cinkotai körzet 17 fős szolgálócsoportja Szatmárcsekére, az utolsó magyar településre a román-ukrán határ mellé.

Szolgálat volt ez ismeretlen terepen. Hívogatás a helyi romagyüle-

kezet segítségével a sportpályára. Hittel és bátran fogadni a 40-50 különböző korosztályú romagyermeket és fiatal. Játékkal, bemutatkozással és szeretettel végezni a tanítást. Az ajándékok, uzsonna és sport segítségével is építeni a közösséget. Megtanulni egymásra figyelni, minden érintésben a másságot elfogadni.

(folytatás a következő oldalon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Öltsétek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.” (Efézus 6,11)

A HÉT GONDOLATA

Nagyon naivak lennénk, ha nem számolnánk az ördög szándékaival. Több mindent megemlíthetünk felőle: megkísért, hazudik, félrevezet, megteveszt, öl, vádol... (Fekete Csaba)

A HÉT GYAKORLATA

Figyeld a benned felmerülő gondolatokat, és ítéld meg: igazi vagy megtevesztő! Válaszd szét a Krisztustól valókat az ördögtől származóktól!

A HÉT IMÁJA

Jó Atyám, vértessz föl igéddel, az adjon nekem értelmes szívet, hogy felismerjem az ellenség minden gonosz szándékát. Ámen

Énekajánló

A szeptember 27-re javasolt gyülekezeti énekek:

de.:

du.:

ZB

El kell fogadnunk a véges csalódást, de soha nem szabad elveszteniünk a végtelen reményt.

(M. L. King)

Tradíció

**„A tradíció a tűz továbbadását, és nem a hamu őrzését jelenti.”
(Jean Jaurus) No, ilyen értelemben ragaszkodom a tradícióhoz.
Bayer György**

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Szeptember 20-án**, vasárnap délután 17 órakor *Pátkai Imre* (zongoraművész) **CD-bemutató** jótékonyági hangversenye lesz a **pestszentimrei baptista imaházban**. Közreműködik *Gellén Christa* (fuvola) és *Oláh Miklós* (gordonka). Az alkalomra a Szakrális Terek hétvégeje keretében kerül sor. Mindenkit hív és vár a Pestszentimrei Baptista Gyülekezet.

♦ **Szeptember 29-én**, kedden délelőtt 10 órai kezdettel Szentendrén a baptista imaházba várjuk a Budapesti Egyházkerület Lelkipásztori Munkaközösségi alkalmára az aktív, a rendelkezési állományú és a nyugdíjas lelkipásztorokat, valamint a BTA lelkipásztor szakos hallgatóit. Az együttlét témája A lelkipásztor lelkiisége és lelki élete mint a közösség kovásza. Gondolatébresztő előadást tartanak *Meláth Attila* (BBEK-elnök) és *Háló Gyula* lelkipásztor. A részvételi szándékot *Dani Zsolt* szentendrei lelkipásztornál jelezze mindenki (20/886-2310 vagy danizo@freemail.hu)! Kérjük a gyülekezeteket, imádságos szívvel gondoljanak a lelkipásztorokra. (*Újvári Ferenc kerületi titkár*)

♦ **Október 4-én**, vasárnap délután 4 órakor a Szegedi Ifjúsági Házban (Szeged, Felső Tisza-part 2.) **emlékünnepélyt és kerületi énekkari találkozót szervez a Szegedi Baptista Gyülekezet a jubileumi év alkalmából**. A programban rövid történelmi visszatekintést és evangélikációs jellegű igehirdetést tervezünk, hiszen ez a „baptizmus legfőbb üzenete”. Szeretettel hívják és várjuk a kerület gyülekezeteit és minden érdeklődőt.

♦ **Október 10-11-én** hármas jubileumot ünnepel a **Pécsi Baptista Gyülekezet, megemlékezve a baptista világmisszió 400., a pécsi baptista misszió 125. és a jelenlegi imaház megnyitásának 25. évfordulójáról** 10-én, szombaton 17 órakor, 11-én, vasárnap pedig 9, illetve 16 órakor. Minden Pécsről elszármazott testvért és minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk.

Szállás és étkeztetés céljából a részvételi szándékot az alábbi elérhetőségek valamelyikén kérjük jelezni: baptifon: 06-20-886-4034, e-mail: gyorik@gmail.com (a Pécsi Baptista Gyülekezet előljárósága)

Bemerítés Debrecenben

Közösségünk nagy öröme nyár eleji bemerítésünk után nyár végén is megmozdult a bemerítőmedence vize a Trinity Baptista Gyülekezetben. Ezúttal Jánoshalmán, a gyülekezet csendeshétvégéjén ünnepelethettük e jeles eseményt. Két fehérruhás testvérünk, *Tóth Zsuzsanna* és *Hüse Attila* tett bizonyosságot arról, hogyan változott meg az életük azáltal, hogy behívták Jézust a szívünkbe.

Tóth Zsuzsanna hívó családi háttérből érkezett, és már gyerekkortól kezdve hallotta az evangéliumot nagymamája bizonyágtevő életén keresztül. 12 évesen egy táborban döntött úgy, hogy követi Jézust. Sajnos nem tudta, mi a következő lépés, így az iskolai behatások és az élet egyéb nehézségei elbizonytala-

(folytatás a címdalról)

A célkitűzéseket folyamatosan összehangoltuk a lelki és szociális munkához az érdeklődésfelkeltés és a figyelemlekötés hatékonysága érdekében.

A szolgálócsoport teljes összhangban, egy akaraton, egy lélek által vezetve végezte a munkát! A bűnökről: irigység, harag, hazugság, lopás, gyilkosság, kirekesztés, és az erényekről: szeretet, engedelmesség, megbocsátás, jóvátétel, mások elfogadása, tisztelete, alázat, bölcsesség konkrétan, életszerűen, Jézus igei normájának hangsúlyozásával tanítottunk.

A jó és rossz közötti választásra híváskor a csillogó szemű gyermekek, fiatalok értelmesen feleltek, és az indulatok, durvaságok lassan elmaradtak. Volt, aki háláról beszélt. Hisszük, mindez szívből jött, és az Igére adott válasz volt! Jézus Krisztusé minden dicsőség, aki az elvett magot életre hozza!

nították. Majd néhány évvel később Debrecenbe költöztek, ahol újra elkezdett gyülekezni. Itt értette meg, hogy az engedelmesség következő lépése a bemerítés.

Hüse Attilát szülei nem vallásosan nevelték. Három évvel ezelőtt szülei megtérésével az ő élete is változni kezdett. Krisztus melletti döntését idén március 24-én hozta meg.

Azon az éjszakán mondta el azt az imádságot, mellyel behívta az életébe Jézust. (Aznapi este még a tv-műsor szerint is „A Döntés éjszakája” és „Boldog születésnapom” volt.) Ezt megváltozott élete és új krisztusi értékrendje is bizonyítja.

A bemerítés szolgálatát *Steiner József* lelkipásztor végezte, az istentiszteleten pedig *Bayer György* lelkipásztor hirdette az igét az ApCsel 8,26-32 alapján. Isten célja, hogy minden ember élete sínre kerüljön és örömmel járja végig az útját. Ha teljes szívből hiszel Jézusban, nincs akadálya annak, hogy bemerítkezz – mondta Fülöp az etióp kincstárnoknak. Ma is ez az egyetlen feltétel. Higgyünk teljes szívvel Jézusban, és éljünk örvendező, Krisztusban győztes életet!

A gyermekek tanítása kihat a felnőttek, testvérek, tágabb család életvitelére, boldogulására, hitbéli meggyökerezésére. A gyermeki lélek lehet a kapocs, mert értékes, fogékony és érzékeny a jóra, szeretetre. Erről és az igaz istentiszteletről beszélgettünk péntek este a helyi romagyülekezetben előítélet nélkül, a sajátosságokra figyelve. Igehirdetés után úrvacsorai közösségben lehattunk együtt. A bizonyosságtételek is az Úrban való megmaradásra buzdítottak. Lelkesedést mi is tanulhattunk közöttük! Hiteles és felelős keresztyén életvitelre intettük egymást, ami a különböző szellemi erők, rossz beidegződések között a hétköznapiakban rendkívül fontos, hogy Isten áldása nyilvánvalóvá legyen a településen, romák és nem romák között!

„Mert nem személyválogató az Isten, minden nemzetben kedves öelötte, aki őt féli, és neki szolgál!” (ApCsel 10,34-35)

Hidvégy Lajosné

(A hét nap csodája – folytatás a címodalról)

Ebben a vállalkozásban különös szerepet töltenek, tölthetnek be azok a hívó emberek, akik a természet mögött és fölött nem véletlenszerűséget, esetlegességet, és még csak nem is materiális szükségszerűséget, hanem bölcs és szeretetteljes isteni/teremtői akaratot vallanak. Ennek jegyében született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának idevonatkozó határozata a 2008. december 1. közgyűlésén: ...a Teremtő iránti hálánk és hódolatunk kifejezése, a teremtett világ tudatos megőrzése és felelős védelme, továbbá ökumenikus együttműködésünk kiszélesítése és megerősítése érdekében 2009-től a szeptember utolsó és az október első vasárnapja közötti időszakot teremtésvédelmi hétként hirdessük meg és ünnepeljük a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa tagegyházaihoz tartozó gyülekezetekben és intézményekben. Nyilvánvaló, hogy e döntés és szándék mögött ott áll az egész európai keresztyén közösség által elfogadott Ökumenikus Charta idevonatkozó vallomása is: A teremtő Isten szeretetében vetett hittel hálásan ismerjük fel a teremtett világban Isten ajándékát, s így a természet értékét és szépségét. De mélységes aggodalommal látjuk azt is, hogy a föld nyersanyagtartalmait némelyek gátlástalanul kiaknázzák, tekintet nélkül önértékükre, korlátozott voltukra és arra, hogy ezek a jövő nemzedékek számára is szükségesek. Éppen ezért közösen lépünk fel annak érdekében, hogy a tartós életfeltéte-

lek biztosítottak legyenek az egész teremtett világ számára. Isten előtti felelősségünk tudatában közös kritériumokat kell találnunk és érvényesítenünk annak megkülönböztetésére, mi az, amit tudományosan és technológiailag megvalósíthatunk, erkölcsileg azonban nem tehetünk meg. Mindenképpen elsőbbsége van minden ember méltóságának azzal szemben, ami technikailag megvalósítható.

Ezeknek a gondolatoknak, ajánlásoknak és elkötelezettségeknek a mentén arra hívjuk az Ökumenikus Tanács tagegyházainak (református, evangélikus, baptista, metodista, anglikán és ortodox) gyülekezeteit, intézményeit és a hozzájuk kötődő szervezeteket, hogy a szeptember utolsó és október első vasárnapja közötti időszakban, a hívek ökumenikus közösségében – lehetőség szerint a római katolikus egyház híveinek és a civil társadalom elkötelezett tagjainak részvételével – tartsanak beszélgetéseket, imádságokat, teremtésvédelmi akciókat. Ezzel szenteljenek ünnepet a Teremtőnek, és ezzel szerezzenek védelmet a teremtésnek.

Ehhez a munkához színvonalas és praktikus segédanyagot és plakátot juttattunk el tagegyházaink gyülekezeteihez. A teremtés ünnepkörének közeledtével minden kedves olvasónk szíves figyelmébe, imára, dicsőítésre és tette kész, hívó szeretetében ajánljuk a teremtés hetének méltó megünneplését.

Dr. Bóna Zoltán
MEÖT-főtitkár

Tiltakozó nyilatkozat

A Magyarországi Baptista Egyház Országos Tanácsának tagjai kinyilvánítjuk, hogy elítélünk minden erőszakos fellépést és diszkriminációt a hazánkban élő kisebbségek jogaival szemben. Tiltakozunk azonban a láthatóan egyre erősödő tendencia ellen, amely a közszemérmert és közerkölcsöt romboló természetellenes életszemléletet kívánja reklámozni. A Biblia tanításával ellenkező másságnak olyan mértékű provokatív bemutatása, mint a „meleg méltóság menete”, a társadalom legnagyobb részének (benne a Biblia tanítását nem ismerőknek is) ellenállásába ütközik, miközben a jelen kormányzat az ország nehéz gazdasági helyzete ellenére azt

aránytalan mértékben védelmezi. Meggyőződésünk, hogy ez a magartás a már erkölcsi és gazdasági mélységbe sülyyedő országunkat továbbbi romlással fenyegeti. Kortársaink és az utánunk jövő nemzedékek sorsáért szellemi és erkölcsi felelősséget érző egyházunk Országos Tanácsa nevében felkérjük a politika mindenkorai döntéshozóit, hogy csak a tisztességes, erkölcsös életvitelre ösztönző, nemzetünk és országunk jó hírét elősegítő törekvéseket támogassa hazánk erkölcsi és szellemi felemelkedése érdekében.

Budapest, 2009. szeptember 8.

**A Magyarországi Baptista
Egyház Országos Tanácsa**

Szeretetszolgálati hírek

Börtönlátogatás Bolíviában

Írni-olvasni és kézműves munkákra tanítja Tóásó Előd Bolíviában cellatársait. Ezt Lukács Csaba, a

Baptista Szeretetszolgálat egyik önkéntese (a *Magyar Nemzet* újságírója) mondta el, aki nyolc napot töltött La Pazban, és mindennap meglátogatta az ott fogva tartott Tóásót. A férfit áprilisban tartóztatták le a bolíviai rendőrök, mert azzal vádolják, hogy *Eduardo Rózsa Floresszel* meg akarták ölni az ország elnökét.

Mészárlás a Las Americas Hotelben címmel már könyv is született Eduardo Rózsa Flores és Tóásó Előd történetéből. Egy helyi újságíró állította össze Santa Cruz-i újságcikkekből. Ebből kiderül, hogy Tóásó Előd Bolívia egyik felében szinte sztárnak számít. La Paz, a főváros környékén viszont rosszabb a híre.

„Olyan szintű félelem van a magyarokkal szemben, hogy inkább elkerültek, nehogy belekeveredjenek valamibe” – mondta Lukács Csaba, aki hozzátette, európai szemmel szinte felfoghatatlan körülményekkel találkozott. Volt, hogy egy fogoly motorlánccal vert össze egy másikat, minden következmény nélkül. Tóásó Elődnek eddig szerencséje volt, állítólag nem bántják.

„Írni-olvasni tanít például gyilkosokat a börtönben, kézműves foglalkozásokra tanítja őket, és olyan gesztusokat tesz feléjük, amelyek által azt jelzi, hogy barátkozna velük” – mondta Lukács Csaba, a Baptista Szeretetszolgálat önkéntese.

Tóásó Elődöt áprilisban tartóztatták le. Ő volt az egyetlen magyar túlélője annak a rendőrségi rajtaütésnek, amiben hárman meghaltak. Közük Eduardo Rózsa Flores. A társaság két túlélőjét azzal vádolják, hogy meg akarták ölni *Evo Morales* bolíviai elnököt. Tóásó ellen azonban még vádat sem emeltek, így senki sem tudja, hogy mikor utazhat haza Magyarországra.

(Lukács Csaba exkluzív riportsorozatát, a Tóásó-dossziét 2009. július 18-tól kezdte közölni a *Magyar Nemzet*.)

Összeállította:
Kolozs Nagy János

Amit az igei szolgálatokról tudni kell! XV. rész

Kontaktus

Aki a gyülekezet előtt állva beszél Isten dolgairól, az legyen kontaktusban azokkal, akiknek beszél! Ez nem jelent mást, csak azt, hogy a hallgatókra nézzen, és ne egy kiszemelt pontra, ami a hallgatók feje felett fél méterrel van! Még csak ne is állandóan a Bibliára vagy a jegyzeteibe! Azt, hogy valaki el tudjon szakadni a folyamatos jegyzetnézéstől, úgy lehet elérni, hogy tudatosan rögzíti magában a mondanivalót, és persze imádkozva kéri Istent, hogy az üzenet átadásában ő segítsen. Nem szerencsés, hogy a szolgáló a jól elkészített szolgálatot folyamatosan nézi, és amikor megakad, akkor félperces szünetet hagyva megkeresi, hogy minek is kell következnie. Ez azt a hatást is keltheti – annak ellenére, hogy esetleg jól felkészült az illető –, hogy nem készült a szolgálatra, és ott gondolja ki, amit mondani akar. Sokat jelent a hallgatóknak, ha az, aki nekik beszél, a szemükbe néz. Ez egyébiránt a szolgálónak is ad segítséget, mégpedig abban, hogy le tudja mérni a hallgatók reakcióját.

Folyamatos beszéd

Az előző szakaszban már érintettük ezt a kérdést. Néha szükséges, hogy legyen az elhangzott mondatok között hatásszünet. De ez csak a mondatok között legyen! Nagyon zavaró, ha a szolgálatban még egy mondaton belül is többször van néhány másodperces szünet. Ez nem ad nagyobb hatást a mondanivalónak. Még az is zavaró, ha a mondatok között van gyakran szünet. A gyakori szünet – mint ahogy az előző szakaszban is láttuk – azt a hatást keltheti, hogy aki beszél, nem készült fel rendesen a szolgálatra. Pedig lehet, hogy magához mérten a lehető legjobban felkészült. Törekedni kell arra, hogy az előadás-módunk minél folyamatosabb legyen. Ez csak gyakorlással és tudatos odafigyeléssel fejleszthető.

Takács Sándor

Vallomás a csodáról

Révész László nyugalmazott lelkipásztor bizonyágtétele a Spurgeon-díj átvétele alkalmából

„Hálát adok Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt. Az örökkévalóság királyának pedig, a halhatatlan, láthatatlan egy Istennek tisztelet és dicsőség örökkön-örökké. Ámen.” (1Tim 1,12.17)

Baptista egyházunk vezetőinek és tagjainak is köszönöm, hogy több mint 53 éven át „megbízhatónak” tartottak arra, hogy végezzem a lelkipásztori munkát, és benne 18 éven át a közegyházi szolgálatot is. A mai nap különös ajándékát, a Spurgeon-díjat hálásan és alázattal fogadom. A dicsőség mindenért legyen az Úré!

Néhány gondolat Tahiról

Ifjúkoromtól sok áldást kaptam az Úrtól a táborban. Hallhattam építő, bátorító igehirdetéseket dr. Somogyi Imre, Udvarnoki András, Békefi Pál és más lelkipásztoroktól. Jó volt együtt örülni, énekelni a fiatalokkal.

Magam is vezethettem Tahiban üdülő csoportokat. Hálával gondolok vissza egy-egy eseményre, amikor fiatalok döntést hoztak Jézus Krisztus követésére. Hazaindulás előtt odahívtak a kapuhoz, hogy imádkozzam velük és értük.

Felejthetetlen marad Billy Graham testvér látogatása a táborban. Érkezésekor mindenki felállt, hogy láthassa testvérünket. Liturgikus lévén arra kértem a többeszes gyülekezetet, hogy üljenek vissza, mert így inkább látható lesz kedves vendégünk. Csoda történt, mindenki szót fogadott. (A csoda szót egy nem egyházi személy mondta.) Hála az Úrnak, sokan új életre jutva tértek haza a táborból.

Néhány gondolat Spurgeonról

Spurgeonnel, írásai által családként találkoztam először. Édesapám a Biblia mellett minden reggel a Harmatgyöngyök, este pedig az Aranysugarak üzeneteit olvasta buzdításul.

Fiatal pásztorként gyakran vettem kézbe Spurgeonról az Üdv üzenete című könyvet. A benne lévő 35 Spurgeon-prédikáció erősítette hitemet, alázatra és bátorságra buzdított. Igei szolgálataimat is gazdagította.

A Lant Emil testvér által kérébe kötött Ezer kalász című könyvecske példait is szívesen olvastam és alkalmaztam szolgálataimban. Spurgeon „kincseskamrájába” érdemes volt betérni, megerősödni a Krisztusba vetett hitemben.

A ma átvett emlékérem és emléklap is ebből a „kamarából” való.

Köszönöm!

Aranymenyegzők Ócsán

Gyülekezetünkben a közelmúltban két házaspár ünnepelhette 50. házassági évfordulóját. Május 31-én Szebedinszki János testvért és feleségét, Kánai Gizellát köszöntötte a gyülekezet, július 12-én pedig Fodor János testvér és felesége, Schneider Júlia menyegzőjére emlékeztünk. (Az ő fényképüket korábbi számunkban közöltük. – a szerk.) Mindkét alkalommal az ünnepeltek és Nemeshegyi Zoltán lelkipásztor imádkozott, és Szabadszállási László gyülekezetvezető adta át a gyülekezet ajándékát.

Gyermekbemutás Gyulán 2009. augusztus 9-én a délelőtti istentiszteleten adtunk hálát Bartha Barnabásért, Albert és Kornélia második gyermekéért. A családi és a bibliaköri köszöntés mellett az ApCsel 9,26-27. alapján szólt a lelkesi biztatás.

Házasságkötés Tóth Anikó (Hajdúböszörmény) és Tóth Péter (Felsőpetény) 2009. augusztus 8-án Hajdúböszörményben fogadott hűséget egymásnak. Házasságukra Isten áldását kívánjuk.

NŐI SZEMMEL – NŐI SZÍVVEL

ROVATVEZETŐ: SALYÁMOSY ÉVA

50 év szolgálat

Balog Miklósné – Irénke néni

Nem valószínű, hogy még egyszer kapok ilyen felkérést, így most örömmel osztom meg néhány élményemet.

Azzal kezdődött minden, amivel vőlegényem megkérte a kezemet: „Tudsz-e második lenni az életemben? Mert nekem az első Krisztus és a lelkipásztori elhívás!” Igennel válaszoltam.

A világ megítélése

Én sohase voltam csak lelkipásztor-feleség. E hivatás, mert az, mindig kapcsolódott „civil” foglalkozáshoz. Öt gyermeket neveltünk az Úr kegyelméből, így szükségünk volt arra, hogy én is hozzak valamit a konyhára. Pedagógus, óvónői munkám során meg kellett szoknom azt a leminősítő kifejezést, mely végigkísért mindenhol: „ideológiailag fejletlen”. Vagyis nem ateista, nem az akkor legfejlettebbnek számító világnézetet vallja. Akkor kb. ezt jelentette a „lelkészfeleség”, vagy a „papné” minősítés is.

...de van pártfogónk

Mivel a lelkipásztor szolgálata vándorélet, ezt a család is vállalta. Nem az volt a fő szempont, hogy faluhelyen tudjuk-e majd iskoláztatni a gyerekeket, hanem az, hogy az Úr hol akar látni minket. Így, bárhová kerültünk, megtapasztaltuk Isten gondviselő kegyelmét: mindig előkészítette számomra a hivatásom szerinti munkahelyet. Új főnökeim rendre csodálkoztak azon, hogy a minisztérium nem vétőzta meg állásjelentkezéseimet, bár elvégeztetek velem egy „marxista-leninista tanfolyamot”. Meg is jegyezték, amikor tudomásuk szerint minden hely foglalt volt:

– Neked nagy protekciód lehet a minisztériumnál...

– Följebb! – mondtam csendesen.

Amikor csodálkozó szemekkel néztek rám, hittel az ég felé mutattam...

Valóban csak isteni segítséggel kaphattam állást, mivel nem álltam be az akkori sorba. A munkában mindig maximálisan teljesítettem, nehogy lecseréljenek egy „megbíz-

ható” kolléganőre. Miskolcon történt, hogy a főnököm azért nem kapott pedagógusnapi jutalmat, mert engem alkalmazott.

És a lelki szolgálatok?

Sokszor volt lehetőségem arra, hogy előadást tartask fiatal házaspárok felé. Később női imaórákat vezettem és a vasárnapi iskolai és énekkari – egy ideig zenekari – munkában is mindvégig részt vettem. Kedves ígém volt: „Szolgáljatok az Úrnak – örömmel!”

Tapasztalatok

Van-e, amit az elmúlt 50 év gyakorlatából szívből ajánlok? Amikor férjem magányos testvérnőnél tett látogatást, vagy lányokkal kellett beszélgetnie lelki kérdésekről, mindig velem mentem. Így elejét vettük, hogy bárki meggyanúsítsa őt, akár elméleti hűtlenséggel is.

Minden szolgálati helyünkön kedves testvérek vettek körül bennünket Jánoshalmától kezdve ma is. Tahiban, amikor építkeztünk, a férjem nagybeteg volt. Még az idős néni is segítettek: vödörbe rakták az építőanyagot, hogy felhúzhassuk a tetőre. Számátalan gyülekezet erősített ez időben buzgó imádsággal és egyéb támogatással is.

De sok kedves és tanulságos emlékem van még. Miskolcon az egyik hálaadó ünnepélyre – gulyásleves helyett – töltött káposztát akartunk készíteni. Közvetlen elődöm, idős *Patkás néni* a többi nőtestvérrel figyelte a fiatal lelkipásztornét, hogy birkózik meg a feladattal. Patkás néni azt mondta, hogy nem kell kimosni a káposztát főzés előtt. Én is megkóstoltam, és úgy éreztem, hogy bizony ki kell mosni, túl savanyú és sós. A nőtestvérek összenéztek: „Most mi lesz?” Patkás nénitől vár-

ták a választ. Ő azonban csak ennyit mondott: „Ha Irénke ezt mondja, akkor így kell csinálni.” Nagyot nőtt a szememben az idős lelkipásztorné, mert örök példát adott nekünk alázatban: tudott engedni a véleményéből.

Akkor már majdnem tízévi főzési gyakorlat állt mögöttem, amit Tah-i tábor konyháján szereztem meg. Ott kedves munkatársam volt *Udvarnoki néni*. Sokat dolgoztunk együtt. Amikor legutóbb találkoztunk, elmúlt 90 éves. Már rosszul láttott, alig hallott, de nekem ezt mondta:

– Te most is nagyon szép vagy és csinos.

– No de, Erzsike néni! Most mondtad, hogy nem látsz.

– De ezt látom, és tudom is!

Kedves bók volt ez tőle, s talán több is annál, mert a szeretet vakon is lát és hall! Ez sugárzott szavaiból...

Mindenki munkája fontos! Helytelen, ha csak néhány ember szakad meg a munkában, míg a többi tétlenül szemléli vagy/és bírálja. Jó szervezéssel mindenkit be lehet vonni a „mártaí” szolgálatba. Ebben követendő példát mutatott a női kör vezetője. Jó munkatársak voltunk.

Az Úr még számít ránk

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy időskorunk ellenére is szolgálhatunk. Most hívta meg férjem – minket – lelkipásztori szolgálatra a békéscsabai, „óforrás” baptista gyülekezet.

Aggódó, féltő szeretetet érzünk mindenfelől, a testvérek és gyermekeink részéről is.

Isten áldjon meg minden lelkipásztornét és férjét, akik az ige, az imádság szolgálatát végzik, fiatal- és időskorban egyaránt!

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

RETRO KONFI

Kedves (már régóta) fiatal barátunk!

Ilyen még nem volt, de sokan várnak rá! Éveken át sok-sok ifjúsági konferenciát szerveztünk a Békési Baptista Gyülekezet keretein belül, átélve ezeken Isten áldását, megtéréseket, elhívásokat. Aztán messze kerültünk onnan, és a konferenciák szervezését mások vették át és vitték tovább töretlen lelkesedéssel és lendülettel. Most azonban úgy döntöttünk, hogy újra „ifjúsági” konferenciát szervezünk Békésen azok számára, akik a mostani konfikra már nem járnak el. Így született meg a békési gyülekezettel együttműködve a *Retró konfi* ötlete. Erre szeretnénk most téged is meghívni!

Időpont: 2009. október 3.

Helyszín: Békési Baptista Gyülekezet

Régi tűz, aktuális üzenet!

Az egymással való találkozás öröme túl szeretnénk Isten aktuális üzenetét is átvenni és őt együtt magasztalni. Ebben segítségünkre lesznek szolgálataikkal az akkori konferenciák előadói:

például: *László Imre, Meláth Attila, Papp János, Rácz Lajos*

Dicsőítőszervezők: *Erdélyi Imre* és csapata, *Dünamisiz Zenekar*
Szervezők:

Durkó István (Budaörs - Kőszikla gyülekezet)

Rabatin Gábor (Budapest - Keresztúri Baptista Gyülekezet)

Dünamisiz Alapítvány
Békési Baptista Gyülekezet

Bővebb info a www.retrokonfi.hu weboldalon, vagy a 06-20-886-1002-es telefonszámon.

Csak vidáman

Gyerekkoromban láttam egy tanulságos filmet, ami a múlt században játszódott. Egy kislányról szólt, aki misszionárius szüleinek egyetlen gyermeke volt. Miután meghaltak a szülei, rideg, állandóan morcos nagynénje vette magához. Miért volt a kislány különleges? Egy nem mindennapi játékot játszott, amit még az apukája tanított neki. Minden a missziós hordóval kezdődött, amiben baba helyett (amire annyira vágyott) egy pár mankó volt. Édesapja ekkor tanította meg vele az *örömjátékot*. Rávilágított, bár ez nem baba, de hála az Úrnak, nincs szükség a mankóra. Lenyűgöző, hogy mennyire ügyesen játszotta az *örömjátékot* ez a kislány. Nem nehéz kitalálni, hogy ezzel a felfogással milyen hatást ért el a környezetében. Olyan népszerű lett ez a történet, hogy azóta könyvben is megjelent. A címe: *Az élet játéka*.

A vidám szív a legjobb orvosság

A mindennapi élet gyakran szokványos. Rutinszerűen megyünk iskolába, dolgozni. Tesszük a dolgunkat, olyannyira belefeledkezünk, hogy még mosolyogni is elfelejtünk. Pedig ha így éljük az életet, akkor egy idő után rájövünk, hogy eltelt az életünk úgy, hogy mindig valamit vártunk, és nem örültünk a naponkénti kis dolgoknak. Még nem késő, lehet változtatni ezen. Mindenben kell találni valamit, aminek örülhetünk. Az alapszabály: még a rossznak tűnő helyzetben is keresni kell valamit, aminek örülni lehet. Mi lenne, ha mindannyian elkezdenénk ezt a játékot? Ha a panaszkodás helyett mindenben találnánk valamit, aminek örülhetünk. „A vidám szív a legjobb orvosság.” Aki vidám, az akkor is félig telinek látja a pohár vizet, ha a körülötte élők mind azt próbálják

bebizonyítani neki, hogy a pohár félig üres. Amikor a zsoldáros Istent jellemzi, akkor beszél arról, hogy Isten olyan Isten, aki megvidámítja az ember lelkét. „Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényén vezet az ő nevéért.” Manapság az emberek olyan szomorúak, mindenki lehorgasztott fejjel jár-ke. Várnak egy mosolyra, egy kedves szóra. Baj a hitetlenekkel és a hívőkkel is történhet, de nem mindegy, hogyan reagálunk mindezekre. Játsszuk az *örömjátékot*?

Eszembe jut egy jól ismert ének

„Legyen szívünk vidámsággal és hálával folyton telt, hiszen gyermekének szólít Atyánk ott a mennyben fenn. Csak vidáman, csak vidáman minden napon fény derül. Szépségekkel teljes lesz majd éltünk, csak vidáman hát elő.”

Az énekíró itt rámutat, mitől is lesz minden napunk szépségekkel teljes. Ha csordultig van a szívünk hálával, akkor máris vidámak leszünk. A hála és a vidámság ikertestvérek. A szép dolgok most is ott vannak az életünkben, minden percben körülvesznek bennünket. Nekünk csak meg kell találni őket. Nemcsak a szép dolgokat lehet a hála útján megtalálni, de Isten is. Azt olvassuk az igében, hogy kéréseinket hálával tárjuk fel. Isten annyi mindent tett már értünk. Minden egyes nappal egy ajándékot ad át nekünk. Rajtunk múlik, hogy milyenné tesszük mindennapjainkat. Szeretné, ha az ő világgosságát hordozva vidáman él-nénk az életet.

Drága testvérem!

Milyen hatással vagyunk a környezetünkre? Játsszuk az *örömjátékot*? Ha nem, itt az ideje, hogy elkezdjük. Nem lesz könnyű mindig megtalálni a jót, de megéri keresni. Legyünk mások számára is orvosság! Egy kedves mosollyal, bátortással máris szebbé varázsolhatjuk mások életét is. Elegenden panaszkodnak, ne álljunk be mi is közéjük! Legyünk olyan keresztyének, akik sugároznak kívül, belül! Akiknek az arca és a szeme is ragyog. Kezdőd-jön hát az *örömjáték*!

Durkó Anett

Túl elfoglalt

Ahogy felkeltél ma reggel, néztelek, és reméltem, hogy beszélgetsz majd velem, még ha csak egy pár szót is, a véleményemet kérve vagy megköszönve valami jót, ami az életedben történt tegnap – de észrevettem, hogy túl elfoglalt voltál a megfelelő ruha kiválasztása közben.

Ismét vártam

Amikor futkostál a házban, hogy elkészülj, tudtam, hogy lesz pár perced, hogy megállj és köszönj nekem, de túl elfoglalt voltál. Egyszer tizenöt percet kellett várnod, miközben semmit nem csináltál, csak ültél egy széken. Aztán láttam, hogy felpattansz. Azt hittem, velem akarsz beszélni, de te a telefonhoz rohadtál és felhívtad egy barátodat, hogy halld a legújabb pletykát. Néztelek, amint munkába mentél, és én vártalak egész nap. Anynyi dolgod volt, azt hiszem, túl elfoglalt voltál ahhoz, hogy bármit is mondj nekem.

Észrevettem

Észrevettem, hogy ebéd előtt körbenéztél, talán kínosnak érezted, hogy hozzám beszélsz, ezért nem hajtottad meg a fejed. Megpillantottad néhány barátodat három-négy asztallal odébb, akik beszéltek hozzám röviden, mie-

lőtt ettek, de te nem. De semmi baj. Még volt egy kis idő hátra, és reméltem, hogy beszélsz majd velem, mégis hazamenve láthatóan sok dolgod akadt. Miután néhányat elintéztél, bekapcsoltad a tv-t. Nem tudom, hogy szereted-e a tv-t vagy sem, de minden nap sok időt töltesz el előtte, nem gondolva semmire, csak a show-t élvezve.

Ismét türelmesen vártam, miközben te a tv-t nézted és megvacsoráztál, és már megint: nem beszélteél velem.

Lefekvéskor túl fáradt voltál

Miután elköszöntél a családotól, behuppantál az ágyba, és azonnal aludtál. Semmi baj, mert bár talán te fel se fogod, én mindig itt vagyok neked. Több türelmem van, mint amennyiről valaha tudomásod lesz. Még arra is meg akarlak tanítani, hogyan legyél te is másokkal türelmes. Annyira szeretlek, hogy egész nap várok legalább egy fejbiccentésre, imára, gondolatra vagy szíved egy hálás kis megnyilvánulására. Nehéz valakivel egyirányú beszélgetést folytatni.

Nos, most hogy újra ébredsz, én újra a szeretetemmel várok majd rád, reménykedve, hogy ma lesz számomra egy kis idő.

Ismeretlen szerző

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

Az Akik Hazamentek rovatban csak híradást jelentetünk meg egy-két mondatban (200–500 karakter, ez maximum 10 sort jelent).

GYULA: Életének 95. évében hunyt el gyülekezetünk egyik legidősebb tagja, **id. Haragos Kálmán**. Temetése 2009. szeptember 4-én volt Gyulán. A 14 éven keresztül katonai szolgálatban álló Kálmán bácsi koporsója felett a vigasztalás ígért **Matuz József** helyi lelkipásztor hirdette a Lk 7,1–10 alapján. A sírnál **Baranyi László** lelkipásztor imádkozott.

KISKÖRÖS: Szél Gyuláné Somogyi Ida május 13-án, 73 évesen, türelmesen viselt hosszan tartó súlyos betegségben hunyt el a Filadelfia Idősek Otthonában. Gyászolja férje, **Gyula**, gyermekei és családjaik, rokonsága, ismerősei. A gyászistentiszteletet **Nemes Nándor** és **Meláth Attila** lelkipásztorok vezgették Szankon.

TUZSÉR: Szeptember 2-án kísértük utolsó útjára **özv. Deregi Gyuláné (Zolcsák Ilona)** testvérnőt, aki július 8-án volt 102 éves. Idős napjaiban már sóvárogva várta a hazahívó szót. Temetésén a 103. zsoltárból kiemelve az „*áldjad, én lelkem, az Urat!*” gondolatban **Veres Imre** lelkipásztor hirdetett ígét, a sírnál pedig **Papp Dániel** korábbi lelkipásztora búcsúzott.

H I R D E T É S E K

♦ **Garzonlakás kiadó** (27 m²-es) Budapesten alacsony rezsiköltséggel az Ecséri úti metró megállónál. Tel.: 06/20/886-3435.

♦ 1920-as évekbeli, USA gyártmányú, 9 regiszteres, felújított, egy manuális, működőképes **PACKARD** típusú harmonium **eladó**. Irányár: 150 000 Ft. Érdeklődni: 06 /30/ 356-4613-as telefonon.

♦ **Eladó** Szentmártonkátán 1800 m²-es telken (kert, szőlő, gyümölcsös) 80 m²-es régi építésű, de jó állapotú ház (3 szoba, konyha, fürdőszoba, spájz, előszoba) és garázs. Irányár: 10 millió Ft. Érdeklődni: 06 /20/ 886-4146-os telefonon.

♦ A Szekszárdi Körzet 15 fő alatti gyülekezetei ének-zenekar építé-

se céljából **várnak** hangszerfelajánlásokat, már használaton kívüli, de még működőképes szintetizátort, elektromos zongorát, gitárt, trombitát, klarinétot, brácsát. Tel.: 06/20/886-1293 **Papp Barnabás**

♦ Szomolyán az egri borvidéken termelt **szőlő eladó**. Ugyanitt a termesztett fajtákból fehér szőlőből (zöld veltelini 120 Ft/liter), és piros szőlőből (blauburger 150 Ft/liter, merlot 150 Ft/liter) készült **must eladó** kétliteres kiszerezésben. Ajánlott tárolás mélyhűtőben, legkisebb rendelhető mennyiség 10 liter, Eger-Budapest-Szekszárd útvonalon díjtalan szállítással. Tel.: 06/20/886-1293 **Papp Barnabás**

Békehírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja ♦ **Felelős kiadó:** dr. Mészáros Kálmán egyházelnök ♦ **Felelős szerkesztő:** Háló Gyula ♦ **Tördelőszerkesztő:** Papp Szabolcs ♦ ♦ **Szerkesztőség és kiadóhivatal:** 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. ♦ **Telefon:** 352-9993/199 ♦ **Fax:** 352-9993/103 ♦ **E-mail:** bekehrnok@baptist.hu ♦ **Előfizetés és terjesztés** (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 ♦ **A Békehírnök csekk számlaszáma:** 11706016-22163851 ♦ ♦ **Kéziratot nem örzünk meg és nem adunk vissza. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetőket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk.** ♦ ♦ ♦ **Nyomtatás: Mátyus Bt.** ♦ **Telefon:** 29/367-945 ♦ **Felelős vezető:** Mátyus Gyula ♦ **HU ISSN 0133-1256** ♦ **HU ISSN 1588-0117 (on-line)** ♦ **Ára: 120 Ft**

Hál'Istennek, célba érünk nem soká!

Hálásnak lenni annyit tesz, mint megpróbálni viszonzni az áldást, amit kapok. A „megpróbálni” kifejezés jelentős, mert nem egyforma az értékrendünk. Ha valaki úgy ajándékoz meg, hogy értem adja az egyetlen gyermekét, biztos, hogy a legdrágábbat adta. – Mi lehet erre a méltó válasz? – Ha én is azt adom, amit (akit) legjobban szeretek. Vagyis önmagamat. (Ezt szoktuk kifejezni a megtérésünkkel.)

Áldásul kapom, hogy Jézus Krisztus velem van mindennap a világ végéig. – Mivel válaszolhatok erre méltóképpen? – Azzal, hogy én is igyekszem szüntelen vele járni, mellette maradni. Istentől tanulom erre a hálaimát: Nem hagylok el téged, sem el nem távozom tőled!

Miként lehetne fokoznom hálaadásomat? – Talán úgy, hogy gyönyörködöm abban, amit tesz. Itt a titka a hálának: mindent megköszönni, mert ő tudja, mit miért. Nem akarom kritizálni őt, megnyugszom végzésében. Reménységgel tekintek előre. Derűs maradok. A tereméstörténet egyik gyönyörű mondata ez: És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó. – Így kívánom nyugtázni esténként mindig az ő napi cselekedeteit.

Mostanában sok minden nyugtalanítólag hat rám. Zavarba akar hozni a sátán. – „Csakugyan” így a legjobb? Tényleg tudja, mit csinál? Nem lenne „édenibb”, ha... – Tudom azonban, hogy ez csak egy szokásos hitpróba. Hálaadásom próbája.

„Maratoni futásom” végefele már beérkeztem a stadionba. Nagy léptekkel futok előre, rovom a záró köröket. Hatalmas zúgás vesz körül. A bizonyoságtévők egész fellege van itt kétoldalt, elől és hátul. Nekem drukkolnak mind. – Nem lankadhatok. Egy gyermekkorban tanult mondóka egyik sora perszeverál az agyamban, megmaka-csolja magát, nem tágit. Mondogatom lépteim ütemére: Ne nézz hátra, jön a farkas!

És én csak előre tekintek. Üvölt a tömeg, mint nagy vizek zúgása. Mindjárt a célszalagnak feszül ziháló mellem. Átlépelem a vonalat, észre sem veszem, hogy karjába zuhanok valakinek, aki fülembé súgja érthetően: ...és neked adom az élet koronáját!

G. S.

Utcán

Az utcán is vannak kötelességei az embernek. Ha egy házban ki tudod számítani a mozdulataidat, az utcán miért nem vigyázol, amikor az utca mindenkié? Erre is gondold!

Valahányszor törődött, idős emberrel, gyerekes anyával, mankós rokkanttal vagy nehéz csomagot cipelő emberrel, gyászruhás családdal találkozol, adj nekik utat tisztelettel! Mert tisztelnünk kell az öregséget, a nyomorúságot, az anyai szeretetet, a betegeket, a munkát, a halált.

Valahányszor azt látod, hogy egy gyereket mindjárt elüt egy kocsi, ránts el; ha felnőtt, figyelmeztess! Ha árván sírdogáló gyereket látsz, kérdezd meg, mi a baja, ha egy öregember elejti a botját, vedd fel!

Ha két gyerek összekap, válaszsd szét őket, ha férfiak civakodnak, menj tovább, nem kell semmiféle jelenetnél ott lenni.

Amikor két rendőr közt megkötözött embert látsz, ne állj a kíméletlenül kíváncsiskodó tömeg közé: lehet, hogy ártatlan.

Hagyd abba a beszélgetést, nevetgélést, ha betegkocsit tolnak el előtted, vagy halottas menetet látsz – lehet, hogy holnap a te házadból kanyarodik ki.

Tisztelettel nézz a párosával vonuló intézeti gyerekekre: a vakokra, a né-

mákra, az angolkórosokra, az árvákra, az elhagyott gyerekekre, gondolj arra, hogy a szerencsétlenség és az emberi könyörület megy előtted!

Ha visszataszítóan vagy nevelés-geesen torz ember jön feléd, tégy úgy, mintha nem látnád!

Oltsd el, ha égő gyufát látsz valahol, emberéletbe kerülhet.

Válaszolj udvariasan, ha az utat tudakolják tőled!

Ne nevesd ki senkit, ne szaladj, ha nem feltétlenül kell, ne bámészkodj!

Tiszteld az utcát! Egy népet mindig arról ítélnék meg, hogy miként viselkedik az utcán. Ahol durvaságot tapasztalsz az utcán, ott durvaságot talál a házakban is.

Nézd meg figyelmesen az utcákat, ismerd meg a várost, melyben élsz; ha holnap a távolba kerülsz, örülni fogsz, hogy jól emlékszel mindenre, gondolatban végig tudsz menni minden utcán – a te városodon, a te hazádon –, mely annyi évig egész világod volt, ahol anyád oldalán megtetted első lépéseidet, ahol az első barátokra leltél. Ez a város neked jó anyád volt: nevelt, védett, szórakoztatott. Nézd meg hát az utcáit és népét figyelmesen – és szeresd –, s ha valaki sértegeti, hát vedd meg!

(Elmondo De Amicis: Szívo)

Csipkebokor lángja

Akkor őszi volt a hegyen. Rőt aranyban díszlett az akác. Elvadult csipkebokrok kínálták kövér bogyoikat. A tűzpiros termés szinte lángolt a déli napsütésben. Reggel még kellett a kabát, de délben égette arcomat a nap. Gyúlt a sok bogyo, – lekvárfőzésen járt az eszem – s mire tele lett a kosaram, el is fáradtam nagyon. Lefelé ballagtam a lejtős úton, amikor Zsókéval találkoztam. Behívott a telkére, szedett nekem rétesalmát, egy kis diót is, meg egy főzetnyi sóskát. Felajánlotta, hogy behoz Pestre. Elfogadtam a meghívást.

Ennek a gyönyörű napnak felejtethetetlen emléke keveredett a szomorú hírrel. Zsóka meghalt. Hirtelen telelet a szemem könnyel – sirattam őt – de orromat a frissen szedett rétesalma fanyar illata csavarta, kezemen éreztem a dió burkának rothadó szagát. Égette arcomat a nap, mégis nem tudtam, hogy a hírtől vagy a déli nap hevétől.

Meghalt. Fiatal volt, tizenéves fiúkkal, félig megürt tankönyvvel, tele sok szép tervvel, de a rák ezeket nem tiszteli.

Zsóka szeretett. Éreztem. Bár Istenről, hitről nem lehetett vele beszélni, mert hajthatatlanul ateista volt, minden más témában élményt jelentett a társasága.

Azon az őszi napon beültem a kocsijába, és elindultunk Pest felé. Zsóka hallgatott. A csendnek súlya volt. Úgy éreztem, vihar előtti rezdületlen légkör nyomja az autó levegőjét.

Végre megszólalt. Hangja, mesziről jött, és olyan alázat volt benne, mintha sok szenvedésen ment volna át.

„Olvastam az istenélményeidet. Most már tudom, hogy van Isten. Találkoztam vele” – vallotta meg hitét.

Az autó száguldott Pest felé. Én az Úristen előtt álltam szótlannul, próbáltam kifejezni semmi voltomat a „Vagyok” előtt. Csodáltam irántam való irgalmát, mert látni engedte a csipkebokor lángját.

Frittmann Lászlóné